

Under alle omstændigheder:

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der er anført i sag T-147/18, APG Intercon m.fl. mod Rådet m.fl.

Sag anlagt den 23. marts 2018 — Diusa Rendering og Assograssi mod Kommissionen

(Sag T-201/18)

(2018/C 166/56)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Italien) og Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italien) (ved advokat M. Moretto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 1069/2009, nr. 178/2001 og nr. 999/2001 samt de generelle principper om ikke-forskelsbehandling og proportionalitet, idet den ikke forelagde forskriftsudvalget et udkast til forslag i henhold til proceduren i artikel 5a i beslutning 1999/648/EF til en fornyet vurdering af det forbud mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er afledt af kategori 2-materiale, som stadig var fastsat i artikel 43, stk. 3, i forordning nr. 1069/2009.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort gældende, at selv om eksport til tredjelande af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er afledt af animalske biprodukter i kategori 2 (og/eller kategori 3), indtil 2011 var tilladt med undtagelse alene af forbuddet mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der indeholder forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere som følge af ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT 2009, L 300, s. 1) og som følge af Kommissionens manglende vedtagelse af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser, er eksporten til tredjelande af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er afledt af kategori 2-materiale, i dag forbudt. Dette forbud gælder stadig, også selv om næsten samtlige EU's medlemsstater nu har opnået status som lande med en ubetydelig BSE-risiko, og selv om den internationale standard fastsat af Verdensorganisationen for Dyrer sundhed ikke foreskriver et tilsvarende forbud for organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler fra lande, der har denne status.

Endvidere har sagsøgerne gjort gældende, at selv om eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er afledt af kategori 2-materiale, også er forbudt fra de medlemsstater, der har status som lande med en ubetydelig BSE-risiko, tillader Den Europæiske Union markedsføring og brug af de samme produkter på EU's område. EU anerkender således, at organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er afledt af kategori 2-materiale i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EØS-relevant tekst) (EUT 2011, L 54, s. 1), i realiteten ikke udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed.

Sagsøgerne har gjort gældende, at selv om EU har indført et fuldstændigt forbud mod eksport af de omhandlede organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, tillader den import fra tredjelande, herunder fra lande, der har en kontrolleret eller ikke-fastsat BSE-risiko, ikke kun af fødevarer og foder, der kan være blevet produceret ved anvendelse af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler fra tredjelande, hvis sikkerhedsniveau ikke nødvendigvis er det samme som sikkerhedsniveauet for organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler produceret i EU, men også import af levende dyr og fersk kød (fra svin og fjerkræ), som kan have været fodret direkte med mel, der også er afledt af materiale fra drøvtyggere.

Den skade, som EU-operatørerne har lidt som følge af forbuddet mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler afledt af kategori 2-materiale, er massiv.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der blev gjort gældende i sag T-189/18, *Lipitalia 2000* og *Assograssi* mod Kommissionen.

Sagsøgerne har særligt gjort gældende, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 43, stk. 3, og artikel 52, stk. 4, i forordning nr. 1069/2009.

Sag anlagt den 23. marts 2018 — Bruel mod Kommissionen

(Sag T-202/18)

(2018/C 166/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Damien Bruel (Paris, Frankrig) (ved advokat H. Hansen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

— Annullation af afgørelsen dateret den 18. januar 2018 med overskriften »Generalsekretærens afgørelse i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1049/2001« som følge af tilsidesættelse af artikel 4, 6 og 9 i forordning nr. 1049/2001, chartrets artikel 47, artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention og det almindelige princip om processuel ligestilling og begrundelsespligten.

Under alle omstændigheder:

— Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

— Sagsøgeren forbeholder sig alle øvrige rettigheder, anbringender og retsskridt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 1049/2001.